

OJCZYŚCIC (3) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne (tak w ociec).*

sg D ojczyścicowi (1). ◇ pl N ojczyścicy (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Rodowity mieszkaniec kraju, obywatel (1) : [Lucjusz Tarkwiniusz] Będąc ná tym przełożenítwie [tj. będąc królem rzymskim]/ napirwey wiodł walkę z Lácinniki/ ktore wielekroć porázał y pod íwą moc przyiął/ miernie íe z nimi obchodząc/ [...] praw y inych rzeczy vzywác vítawił/ íáko ini oyczyścicy. *BielKron* 102.*

2. *Patrycjusz w starożytnym Rzymie (2) : Gdy to [Attylius Regulus] przed Senatem powiedział/ kazáli mu wotowác ná to íáko oyczyścicowi napirwey. *BielKron* 120.*

*Szereg: »ojczyścic albo dziedzic« (1): á ktorzy byli proftego níkiego narodu y vbogiego/ zwano tákie Plebei/ á przednieyíze od nich zwano Patres/ to íeft oycowie/ á íyny ich zwano Pátricij/ to íeft oyczyścicy álbo dzyedzicy. *BielKron* 99.*

Cf OJCOWIC, OJCZYC

MP, ZCh